

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.480 van 8 december 1998
in de zaak A. 80.047/XII-1651.**

In zake : de b.v.b.a. BEKRO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN DER MUSSELE en
Y. VANDEN BOSCH,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18 A

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523,
2. De Belgische Staat, vertegenwoordigd
door de Minister van Verkeerswezen en
Infrastructuur.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
b.v.b.a. BEKRO op 28 augustus 1998 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- "1. de beslissing van de Minister van Verkeerswezen van
9.07.1998 (...) waarbij een einde is gemaakt aan de
geldigheid van de erkenning als aannemer van werken
klasse I (D12, D26, D29) en klasse II (P1);
2. het verplicht advies van de Commissie voor Erken-
ning van Aannemers van 16.06.1998;
3. het advies van de Commissie voor erkenning der
Aannemers van 3.03.1998 om geen verlenging te
verlenen waardoor de geldigheid vervalt van de
bestaande erkenningen";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de
vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 26 oktober 1998
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 november
1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
H. VAN ORSHAEGEN, die loco Advocaat E. VAN DER MUSSELE
verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat
K. RONSE, die verschijnt voor de eerste verwerende
partij, en van Advocaat N. HEREMANS, die loco Advocaten
C. DE VLIES en D. TILLEMANS, verschijnt voor de tweede
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met brief van 25 juni 1997
de Vlaamse minister van Openbare werken, Verkeer en
Ruimtelijke Ordening aan verzoekster mededeelde dat de
geldigheid van haar erkenningen binnenkort zou ver-
strijken en dat in toepassing van artikel 18, § 3, 1°,
van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de
erkenning van aannemers van werken overgegaan diende te
worden tot de herziening van die erkenningen; dat

verzoekster een nieuwe aanvraag indiende; dat met brief van 17 maart 1998 de Voorzitter van de Commissie voor de Erkenning van Aannemers mededeelde dat aan de bevoegde minister voorgesteld was geen nieuwe erkenning te verlenen; dat verzoekster tegen dat voorstel bezwaar indiende; dat na op 16 juni 1998 de zaakvoerder van verzoekster te hebben gehoord, de Commissie haar ongunstig advies handhaafde; dat op 6 juli 1998 de bevoegde minister dat advies goedkeurde; dat met brief van 9 juli 1998 aan verzoekster werd medegedeeld dat de voormelde Vlaamse minister besloten had een einde te maken aan de geldigheid van de erkenning in klasse 1, ondercategorieën D12-D25-D29 en in klasse 2, ondercategorie P1, dit met ingang van 6 juli 1998; dat die beslissing verwijst naar twee in kracht van gewijsde gegane correctionele veroordelingen van de zaakvoerder van verzoekster;

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten rechtshandeling kunnen verantwoorden worden aangevoerd en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij beweert te zullen ondergaan, verzoekster het volgende vermeldt :

"V.1. ERNSTIG NADEEL :

- Personeel wordt werkloos, en er zijn 21 mensen in dienst (stuk 20);
- Lopende werven kunnen niet worden afgewerkt; (stuk 21 geeft alleen al de werken inzake brandbeveiliging, het betreft 10 % van de totale omzet)
- afgesloten contracten kunnen niet worden aangevat; (stuk 21)
- op bestaande prijsaanvragen kan niet worden ingegaan; (stuk 21)

- de afbetalingen van schulden wordt bemoeilijkt; (stuk 22)

- de vaste kosten kunnen moeilijker worden aangezuiverd; (stuk 22)

Het gevolg is dat verzoeker uit de markt inzake brandbeveiliging moet verdwijnen, het personeel verliest (want moet ontslaan, cfr. stuk 20 : de 4 in geel aangestreepte personeelsleden), de ontevreden klanten en medecontractanten naar de concurrentie ziet stappen, en de afdeling moet opgeven; (stuk 21)

V.1 MOEILIJK te HERSTELLEN :

- Schorsing van de getroffen beslissingen zal minstens de overheid bewegen om de bestreden beslissing te heroverwegen, mogelijk de beslissing in te trekken en een nieuwe rechtsgeldige beslissing te treffen;

Verzoeker zal verder kunnen uitbaten, en personeel en schuldeisers verder afbetalen;

- Komt er geen schorsing dan verdwijnt de afdeling brandbeveiliging uit de firma, verliest zij haar contracten in de sector, wordt haar personeel ontslagen en zal heropbouw van de activiteiten na vernietiging onmogelijk worden; (stuk 20-21)

In die omstandigheden staat Uw Raad vaak schorsing toe zoals blijkt uit de rechtspraak;

(Rvst 38.506, 16-1-1992, De Koninck;

" 38.373, 20-12-1991, D'Heer;

" 38.665, 6-2-1992, Tyvaert;

" 41.352, 10-12-1992, Mincke)

Bij gedeeltelijke staking van exploitatie gaat het dus niet enkel om geldelijk nadeel, maar naast de belangen van werknemers en klanten is er ook het belang van het feit dat de onderneming intussen haar (burgerlijke) veroordelingen stipt is nagekomen en het resterende bedrag aan schulden, ook aan de nagekomen en het resterende bedrag aan schulden, ook aan de gemeenschap moeilijker kan vergoeden en terugbetalen; In die gevallen heeft Uw Raad de schorsing toegestaan; (Rvst : 38.974, 12-3-1992, Van Loon NV)

De rechtspraak die zegt dat geen schorsing wordt toegestaan als men de problemen aan zichzelf heeft te wijten gaat niet op, omdat is gebleken dat de Bvba ZELF geen schuld heeft aan de ingeroepen veroordelingen van de zaakvoerder persoonlijk";

Overwegende dat de bij de eerste bestreden beslissing ingetrokken erkenning enkel vereist is voor overheidsopdrachten voor aanneming van werken, bijgevolg niet voor opdrachten van private bedrijven en particulieren; dat in de ondercategorieën een erkenning

slechts is vereist voor werken boven de 2 miljoen frank;

Overwegende dat uit de lijst van de lopende werven, de ontvangen bestellingen en de gedane offertes welke verzoekster voorlegt, blijkt dat het nergens gaat om een bedrag boven de 2 miljoen frank, dat er hoe dan ook geen probleem kan bestaan voor de "lopende werven" en de "ontvangen bestellingen", en dat het daarenboven prima facie, gelet op de summiere aanduidingen, niet blijkt te gaan om overheidsopdrachten, behoudens wellicht in een of twee gevallen; dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dan ook niet is aangetoond;

Overwegende dat, nu uit het bovenstaande blijkt dat aan een der voorwaarden van artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, de vordering tot schorsing moet worden verworpen zonder dat het nodig is de door de verwerende partijen opgeworpen ontvankelijkheids-excepties te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op acht december 1900 achtennegtig,
door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.